

[Bernhard Baunsgaard]

fra hr. Lykketoft om, at socialdemokratiet ikke er modstander af, at fondene hos de mægtige organisationer bliver registreret. Det sagde jeg vist meget tydeligt, så det skal der ikke være nogen diskussion om.

Jeg havde håbet – jeg kan kun beklage det endnu en gang – at vi havde fået et bredt forlig om dette. Jeg vil gerne gentage, for at der ikke skal være nogen diskussion om det: det radikale venstre mener ikke, at lovgivningen angående organisationer og fonde er afsluttet med vedtagelsen af dette lovforslag. Den må fortsætte, for ligesom hr. Ole Espersen er jeg modstander af, at man sikrer bestemte mennesker en indflydelse, som ikke har noget som helst at gøre med deres egen indsats i samfundet. Dette gælder, hvad enten disse mennesker styrer en familiefond eller styrer en mægtig organisation.

Så håber jeg, at man er klar over, hvor man kan finde os til hver en tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 81 (S, SF, FP og VS); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om erhvervsdrivende fonde.

(Fremsat 15/3 84. Første behandling 30/3 84. Betænkning 3/5 84. Anden behandling 25/5 84. Tillægsbetænkning 28/5 84).

Der var stillet 15 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Vi har i betænkningen tilsluttet os enkelte af industriministerens ændringsforslag, bl.a. ændringsforslag nr. 5, som er en uændret genoptagelse af det ændringsforslag fra os, der under andenbehandlingen blev stemt ned af regeringspartierne og de radikale.

Derudover har vi genoptaget vores ændringsforslag fra andenbehandlingen, og det har vi gjort, for at et flertal i folketinget kan få lejlighed til at tage stilling til det, der rent faktisk er flertal for. Det drejer sig om ændringsforslaget, der fjerner bestemmelsen om, at én ufødt generation kan få fortrinsstilling vedrørende en fond. Under andenbehandlingen af lovforslaget blev der givet udtryk for, at der var et flertal for, at denne bestemmelse skulle udgå. Under debatten om det foregående punkt på dagsordenen gjorde de radikales ordfører, hr. Bernhard Baunsgaard, opmærksom på, at debatten om bestyrelsernes beføjelser ikke var sluttet, og at den burde tages op på et senere tidspunkt. Dette senere tidspunkt er nu, idet der altså nu er mulighed for at stemme for det, der ikke lige er flertal for.

Derudover har vi genoptaget vores ændringsforslag, som siger, at samtlige bestyrelsesmedlemmer skal have samme beføjelser og være med i den samlede beslutningsproces. Under udvalgsarbejdet har vi fået det indtryk, at det er en holdning, der er flertal for langt ind i regeringspartiernes rækker. Jeg vil godt bede industriministeren om endnu en gang at overveje, om ikke det er rimeligt at stemme for dette ændringsforslag, og hvis ikke, så bekræfte, at det er første gang, regeringen med industriministeren i spidsen søger at indføre en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at der er forskel på bestyrelsesmedlemmers beføjelser i selskaber, en bestemmelse, som ikke findes andre steder i vort selskabsretlige system.

Når det drejer sig om bestyrelser for disse fonde, vil de bestyrelsesmedlemmer, der er udpeget af familierne, få ret til at bestemme også over erhvervsvirksomheden. Når det drejer sig om den offentlige repræsentant i bestyrelsen, skal denne være med til at bestemme ikke blot over fonden, men også over erhvervsvirksomheden. Men når det drejer sig om det arbejdsvalgte bestyrelsesmedlem, mener ministeren – i hvert fald ind-

[Svend Andersen]

til nu – at dette medlem ikke er egnet til at deltage i beslutninger, når det f.eks. drejer sig om at uddele midler til velgørende formål, midler, som vedkommende i kraft af sin ansættelse i virksomheden har været med til at fremskaffe.

Men som sagt: det er vores opfattelse, at der langt ind i regeringspartierne er flertal for, at denne bestemmelse udgår, og jeg vil godt bede industriministeren om endnu en gang at overveje at give tilslutning til dette ændringsforslag.

Industriministeren (Stetter):

Folketinget kan åbenbart ikke blive enig om at komme i gang med at løse samfundets generationsskifteproblemer. Regeringen og regeringspartierne lægger afgørende vægt på, at en iværksætter, som ønsker at organisere sin virksomhed som en erhvervsdrivende fond, kan få mulighed for at tage hensyn til én ufødt generation. Det er af afgørende betydning for mange mennesker, når de skal overveje, om de vil investere i en virksomhed, at de kan varetage familiernes interesser. Man kan ikke sammenligne denne lov med den lov, folketinget just har vedtaget. Her er tale om erhvervsvirksomheder, som beskattes, og hvor der foretages dispositioner med hensyn til udvidelser, fornyelser og anskaffelser, og dér er det vigtigt, at igangsætteren har mulighed for at tage hensyn til den ufødte generation. Derfor må jeg anbefale folketinget at afvise socialdemokraternes og SFs ændringsforslag.

Med hensyn til de arbejdstagervalgte repræsentanter i fondsbestyrelserne er det helt centrale og afgørende for disse medlemmer af bestyrelsen, at de får lejlighed til at deltage i og tage beslutning om alt, hvad der vedrører deres arbejdsplads, nemlig virksomheden. Det er min erfaring, at de pågældende medlemmer af en fondsbestyrelse ikke interesserer sig en døjt for de vedtægtsmæssige bestemmelser, der vedrører f.eks. familiemæssige eller almennyttige formål. Det overlader de gerne til andre at varetage. Derfor vil jeg også anbefale folketinget at stemme imod de af socialdemokratiet stillede ændringsforslag på disse punkter.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Det var en meget interessant begrundelse, industriministeren her gav. Industriministeren tilkendegiver altså, at han er i stand til på forhånd at sige, at et arbejddervalgt bestyrelsesmedlem ingen interesse har i at deltage i beslutninger, der har med de velgørende formål at gøre, i en fondsbestyrelse. Derimod føler industriministeren sig helt overbevist om, at en endnu ikke født generation efter en kommende stifter af en fond vil være helt egnet til og helt interesseret i at deltage i det, der vedrører erhvervsvirksomheden. Det er en ejendommeligt argumentation.

Industriministeren (Stetter):

Hr. Svend Andersen blander to ting sammen, som absolut ikke har noget med hinanden at gøre. I det ene ændringsforslag taler vi om muligheden for at tilgodese én ufødt generation. I det andet taler vi om indflydelse på nogle afgørelser i fondsbestyrelsen, som har almennyttige formål, og det er bestemt ikke det samme.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 76 stemte for, 88 imod.

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 74 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 1, 4 og 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 76 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 8–10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af underæn-
dringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 11
forkastedes, idet 55 stemte for, 109 imod.

Ændringsforslag nr. 14
forkastedes, idet 55 stemte for, 109 imod.

Ændringsforslag nr. 12 og 13
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til
forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Vi har ved afstemningerne om det foregående lovforslag på dagsordenen tilkendegivet, at vi er imod denne bestyrelsesdannelse og den dannelse af fonde, som kommer til at finde sted.

Når det drejer sig om lovforslaget om erhvervsdrivende fonde, får vi samtidig en række virksomheder og foretagender ind under det selskabsretlige system og dermed ind under de samme bestemmelser som andre upersonlige selskaber. Det er baggrunden for, at vi kan stemme for dette lovforslag ved dets endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 158 stemmer mod 5 (FP); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempelse for biler med særligt trafiksikkerhedsfremmende udstyr).

(Fremsat 9/5 84. Første behandling 14/5 84. Betænkning 22/5 84. Anden behandling 24/5 84. Tillægsbetænkning 28/5 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag om, at der ikke skal gives rabat på sikkerhedsudstyr, der er standard i de fleste biler, og socialdemokratiet kan kun stemme for lovforslaget, hvis vores ændringsforslag vedtages. Det sker efter devisen: hvorfor betale for 9 nakkestøtter for at få sat 1 ekstra ind?!

Jeg må spørge: hvad er det egentlig, flertallet i folketinget er optaget af? Er det sikkerheden i trafikken, eller er det bare en tåbelig ødselhed med offentlige midler med det formål at undgå splittelse i regeringen? Hvis ikke vores ændringsforslag vedtages, så er det det sidste. Hvis man var optaget af sikkerheden, så gjorde man det udstyr, som man ved kan redde liv, og som findes i de fleste biler, obligatorisk, og så er det som bekendt ikke nødvendigt at give afgiftslempelse for at få det ind i bilerne.

Der er et flertal i folketinget – det kommer også til udtryk i tillægsbetænkningen – der opfordrer regeringen til at gennemføre obligatoriske regler på dette område. Men så er der det mærkelige, at der minsandten er et andet flertal, et flertal af regeringen og de radikale, der accepterer, at nakkestøtter på forsædet i 1985 skal have afgiftslempelse, selv om de findes i 1/10 af de 20 mest solgte bilmærker, og derefter vil justitsministeren overveje, om man i 1986 skal gøre nakkestøtter obligatoriske. Denne tøven fra justitsministerens side kan koste måske 100 mill. kr. uden at medføre en forbedring af trafikikkerheden med det ene formål at få CD. til ikke at gøre mere vrøvl med hensyn til befodringsfradragsreglernes ændring.

Nu er det jo sådan, at befodringsfradragsreglernes ændring står der 160 mandater bag ved også uden CDs medvirken, så man kan spørge, hvorfor de skal have noget for det, hvorfor dette pjat. Og man kan specielt spørge: hvorfor har det radikale venstre, hr.